ORDET FRITT.

Alla Svenska Canada-Tidningens prenumerantar äro välkomna att yttra sig i denna avdelning. Följande regler ha vi emellertid ansett oss nödsakade att uppställa: (1) Skriv endast på en sida av papperet och med bläck. (2) Skriv så tydligt, kortfattat och på sak gående som möjligt. (3) Undvik hätska utfall mot olika tänkande. (4) Anonyma uppsatser publiceras ej. (5) Diskussion i religiösa ämnen är förbjuden. (6) För i denna avdelning gjorda uttalanden ikläder sig redaktionen intet som helst ansvar. — RED.

INSAMLING

för en nödställd familj bestående af föräldrar, båda sjukliga, och sju barn, hvilka fadern är oförmögen att försörja. Modern, mrs. P. F. Swanson, fr. Lac du Bonnet, rekommenderas härmed till erhållande af nödig hjälp.

Winnipeg den 10 april 1918.

V. J. Tengwald, ordf. i Skand. Centralkommittén.

V. J. Tengwald $1.00; mrs. G. Anderson $1.00; O. Eriksson $1.00; O. Fredrickson 50c; Edward Hilding 50c; Otto Hilding 50c; Axel Anderson 50c; John Norman 50c; Knott Reddal $1.00; Anton Theodorson 50c; Victor Hildin $1.00; L. A. Wallsten 50c; Osman Oman 50c; A. E. Carlson 50c; Nels L. Olla 50c; A. Hallonquist $1.00; J. E. Stendahl $1.00; P. M. Dahl $1.00; J. A. Gustafson 50c; mrs A. Nordin $1.00; mrs. Anderson 25c; M. Carlström $1.00; M. Bek 50c; mrs Swanson 25c; Hj. Sandberg 50c; John Sandberg 50c; Lars Ring 50c; John Stenlund 50c; J. G. Forslund 20c; mrs. O. Thorne 25c; mrs. Löfvendal 25c; E. Löfvendal 25c; A. Ström $1.00; mrs. A. Thorn 50c; C. Enstedt 50c; mrs. P. Anderson $1.00; mrs. Sanden 50; mrs. E. Wallberg (?) mrs. C. Swanson 35c; O. W. Dahlgren $1.00; mrs. Hj. Johnson 75c; Carl Karlson 50c; mrs. Alek. Osland $1.00 mrs. Hagman 25c; mrs Gulldén 50c; A. Olson 50c; mrs. Wald 20c; mrs. Anderson 25c; mrs. Oléen 50c; mrs. Schauberg 25c; mrs. Olson 75c; Albert Näslund $1.00; mrs. J. Nelson 50c; mrs. J. Westman 25c; mrs. O. Hammer 50c; mrs. G. Ollen 30c; N. V. Westman $2.00; mrs. J. Holmström 25c; John Norberg 50c; mrs T. Lawseth 50c; mrs. J. Johnson 50c; mr. Carlström 25c; O. Johnson 50c; J. Blomgren 50c; E. Malmgren 50c; F. Böckerman $1.00; mrs. A. Johnson $1.00; mrs. Otto Johnson $1.00; John Lindberg $1.00; J. Esterberg 50c; P. Holmberg 50c; Emil Sjöberg 50c; Neil Olson 50c.

REDOVISNING.

Redovisning för insamling till förmån för mr. Fredrickson i Keewatin, Ont., som nyligen förlorat sin hustru och dotter. Mr. Fredrickson ber att genom denna tidning få frambära ett hjärtligt tack till alla givare.

Norska Lutherska kvinnoföreningen $25.00; Frank Sandberg $2.00; Erik Hanson $1.00; Elisabeth Danielson 50c; Hjalmar $1.00; Norman Olsen $2.00; Alfr. Håkanson $1.00; Nils Holmgren $1.00; Anton Håkanson $1.00; L. Parsson $1.00; Aron Anderson $1.00; Emil Benson $1.00; J. Sjöström $1.00; J. P. Jonsson $1.00; Rangnar Olsson $1.00; mrs. Bergman $1.00; mrs. Bergström $1.00; mrs. C. Dalin $1.00; mrs. John Berglund $1; Olle Berglund $1.00; mrs. Hanna Noreus $1.00; mrs. Gus. Noreus $1.00; L. O. Munk $2.00; mrs. M. J. Persson $1.00 John P. Piters 50c; Joe Waltisrok 50c; F. Gornich 50c; M. Faryna 50c; Namnslös 25c; Alex. Sracp 50c; H. Harurp 30c; Arvid Hanson $1.00; A. Björk 50c; J. Sundström 50c; K. Carlson $1.00; mr. A. Ström $1.00; mrs. H. Hanson 50c; Albin Forsberg $2.00; Valter Cristianson $5.00; A. Nicklason $1.00; N. J. Hansson $3.00; Mrs. S. Christianson $1.00; mrs. Joh. Christianson $2.00; Harold Christianson $3.00; J. H. Hägger $1.00; E. Sundin $1.00; J. Englund $1.00; A. J. Västman $1.00; M. Olsson $1.00; Walfrid Chrictianson $5.00; Dan Hanson $1.00; Olle Gilbertson 50c; C. Pärsson $1.00; Gilbert Gilbertson $1.00; Albert Sjöllen $2.00; Oskar Janson $1.00; P. F. Ohlberg $1.00.

SVENSK SAMLING.

Ytterligheterna mötas. Svenska Canada-Tidningens redaktör har på senare tiden ådagalagt ett ovanligt intresse för kyrkan. Han har nämligen börjat annonsera unitarianernas möten uti tidingen. Hvad är meningen med att inbjuda till engelska möten i den svenska pressen? Varför väljer man ut en utav sextio kyrkor? Är det därför att detta samfund icke tror på Kristi gudom? Kan vårt folk förstå högtravande engelska predikningar, kunna de ännu lättare läsa engelska tidningar, och då behövas icke de svenska. Handlingssätet ifråga förefaller egendomligt hos en sådan äkta svensk som hr Brown, i all synnerhet som hans slogan är: Svensk samling och svenskt kynne.

J. P. Z.

— — —

Något dylikt — skola vi säga barnsligt för att vara milda? — väntade vi knappast av pastor Zettervall. Han undrar, vad meningen är med att inbjuda till engelska möten i svenska pressen och åsyftar därmed unitarianernas möten eller de gudstjänster i All Souls' Church, vid vilka dr. Horace Westwood håller sina briljanta och glänsande predikningar eller föreläsningar i dagens brännande frågor. Och vi svara: Vi göra det helt enkelt för att förmå svenskärna i Winnipeg att tillvarataga alla de bästa bildningstillfällen, som erbjudas dem. Man kan vara synnerligen svenskivrande, men man behöver därför icke vara så trång, att man icke fattar, att även andra än svenskar kunna bjuda på värdefulla saker, som böra tillvaratagas. Och gäller detta särskilt föreläsningsområdet. Vi ha synnerligen ont om svenska föreläsare i Winnipeg och måste därför, om vi överhuvud taget ha några bildningsinträssen, tillgripa engelsktalande. Det har ju även de svenska goodtemplarna i Winnipeg gjort vid sina öppna möten. De ha haft sådana framstående engelska talare som Queen, Dixon m. fl. på dess möten, och dessas föreläsningar ha alltid uppskattats av åhörarna. Pastor Zettervall själv är ju numer så rädd, att han icke törs tala inför de "ogudaktiga" goodtemplarna — och vi förmoda, att de hädanefter icke önska pastor Zettervall som talare.

Dr. Horace Westwood är en högt bildad man och framstående talare, som anlitas i vida kretsar. Hans predikningar röra sig om synnerligen brännande frågor, vilka han alltid lyckas klarlägga på ett synnerligen folkligt och tillfredsställande sätt. Majoriteten av våra landsmän i Winnipeg inträssera sig mycket för fredsfrågan — om också icke de svenska prästerna visat något som helst inträsse för denna fråga — och naturligt är det då, att, när briljanta föreläsningar i denna fråga givas av dr. Westwood, dessa annonseras i en svensk tidning. De äro icke högtravande, utan tvärtom synnerligen populärt hållna. Det kan man ju även förstå därav, att de avtryckas i arbetartidningen "The Voice", en av de få engelskspråkiga tidningar, som under krigstiden förstått bevara sunt förnuft. Dr. Westwood har även visat inträsse för svensk kultur, i det han höll en utmärkt föreläsning om vår frejdade landsmaninna Ellen Key, vilken i svensk dräkt återgavs i denna tidning. Om dr. Westwood och unitarianerna förneka Kristi gudom, hör icke hit. Denna uppfattning blir naturligen deras ensak, och de göra det antagligen av skäl, de anse vara hållbara. Dr. Westwood har aldig, så länge vi följt honom, inblandat dylika frågor i sina predikningar.

Pastod Zettervalls anmärkning om svenska tidningar är lika barnslig, som det övriga i hans skrivelse. Det är ju allom bekant, att de flesta svenskar läsa engelska tidningar vid sidan av de svenska, och därom är intet annat än gott att säga, ty ju mer man läser och ju flere språk man lär sig, desto bättre. De svenska tidningarna kunna icke giva allt i nyhets- och bildningsväg, men de äro ändock ganska nödvändiga för svenskarna utlandet.

Hela pastor Zettervalls skrivelse bottnar i avundsjuka. Han har sett och förstått, att en stor del av de mest intelligenta och bildningsförstande svenskara i staden icke besöka de svenska kyrkorna, där man under **nuvarande** ledning mestadels serveras intelligenskrankande svavelpredikningar, och att de börjat besöka den kyrka, där dr. Westwood håller sina utmärkta och upplysande predikningar. De uppskatta dr. Westwood, ty han giver icke stenar i stället för bröd, som vissa andra präster göra. Han kämpar för frihet, demokrati-o. sanning — **sanning**, herr pastor. Man kan icke slå honom på fingrarna med osanning, såsom man tyvärr då och då får göra med de svenska prästerna i Winnipeg, pastor Bergström undantagen. Vi ha även en annan sanningsägare ibland oss, nämligen pastor Wm Ivens av McDougall methodist church. Även hans predikningar komma att annonseras i Svenska Canada-Tidningen. Han och dr. Westwood kanske i närvarande stund äro de enda prästmän i Winnipeg, som äro värda att höras av **folket**.

Pastor Zettervall har tydligen den senaste tiden fått en ovanlig lust att kompromettera sig inför den svenska allmänheten, som numer fått en helt annan uppfattning av honom. Han har kastat av masken. Han har åtminstone härovan visat en "tvånghet", som skulle pryda hans svenska ämbetsbröder vid Logan ave. Det är i alla fall bra, att den svenska allmänheten vet, var den numer har pastor Zettervall!

— Red.

TILL PASTOR C. J. ENGVALL.

I Canada Posten för den 9de dennes har ni i eder artikel "Tankar och Reflexioner" vis-a-vis Nationalkomitén och det påtänkta sommartinget, tagit er den friheten att på ett mindre tillfredsställande sätt handskas med sanningen. Jag finner mig därför nödsakad att i sanningens inträsse upplysa eder, herr pastor, och den publik som ni kanske lyckats vilseleda, att i det förslag till program, som av Axel J. Carlson och mig uppsats, ej finnes något om dans på söndagskvällen den 23 juni, som ni så tvärsäkert påstår. Programmet för denna dag är av följande innehåll:

Kl. 10.30 f. m. — Kort tal, sång och musik.
Kl. 11 f. m. — Gudstjänst.
Rast.
Kl. 3 e. m. — Sommartingets öppnande.

PROGRAM:

1) Musik: Scandia orkestern.
2) Hälsningstal: P. B. Anderson och J. E. Lidholm.
3) Unison sång: "Du gamla, du fria"
4) Utnämnande av komitéer.
5) Diskussion: Bör och kan vid detta tillfälle ett svenskt nationalförbund stiftas?
6) Afslutning.

Om ni herr pastor tvivlar på riktigheten härav, så kan ni hos mig få tillfälle att taga del af hela programförslaget, vilket omfattar alla tre mötesdagarne.

Jag kan ej förstå annat, än att ni i er iver att söka skada Nationalkomiténs arbete, genom att vilseleda allmänheten, ej dragit er för att begagna osannfärdiga påståenden. Jag beklagar att ni låtit er fanatism förleda er att ta ett sådant steg, men ni kan ju trösta eder med den gamla jesuitiska satsen: "Ändamålet hälgar medlen". En man i er ställning bör dock, enligt min mening, akta sig för dylika snedsprång.

Winnipeg den 17 april 1918.

O. L. Holmgren,
Sv. Nationalkom. sekr.

— — —

Skrivelsen här ovan är avfattad på uppdrag av Svenska Nationalkomitén. Den tillställdes Canada Posten, där pastor Engvalls osanning förekommit, men Canada Posten vägrade att publicera den — som vanligt — och påstod i ett brev till oss att hr Engvall rättat sitt misstag rörande programmet **vid Round Lake**. Detta är endast en halv sanning. Pastor Engvall har visserligen i Canada Posten av den 16 april erkänt att han ljugit, då han sade, att dans uppsatts på programmet för söndagen den 23 juni under sommartinget. Men samtidigt begår han en **förfalskning** av fakta. Han säger nämligen att det tillkännagivits i S. C. T., att det skall bliva **dans** och **teater** under sommartinget. Han har härvid använt sin vanliga metod att blanda sanning, halvsanning och lögn. Det har tillkännagivits, att det möjligen blir **folkdanser** och folkskådespel. Herr Engvall **radderar helt enkelt ut "folk,"** när han finner det lämpligt för att skada Nationalkomitén och får en helt annan mening av saken. Sådana metoder kallas snuskiga!

Canada Posten har även vägrat införa en skrivelse från mr. G. J. Bergenstein i Milvihill, Man., där han bemöter en del osanningar av herr Engvall om fästen i Milvihill den 29 mars. Canada Posten har t. o. m. vägrat att återsända artikeln, ehuru två returporton tillsänts den. Man är tydligen alldeles renons på journalistisk heder på Canada Posten! — Red.

FRÅN GULL LAKE, SASK.

April 12, 1918.

Redaktion af Canada Tidningen!

Det är icke fullt så intressant att läsa er tidning sedan "diskussionen" upphörde. Personligt gnabb är ointressant men en livlig diskussion i ett eller annat ämne (varav bör finnas många) skulle ju vara trefligt för en så stor läsekrets, uppbyggligt på samma gång. Allmän diskussion får ju alltid till en del utbrott eller tvoster men det blir då i alla fall icke så personliga utfall som det nu varit i tidningen en lång tid. Giv ett upprop ibland edra läsare att föreslå ett ämne. Jag tror säkert det skall bli flera. Även jag skall ge en suggestion men vill se uppropet först.

Vänliga hälsningar till redaktionen och läsekretsen av

Mrs. H. Ellström.

— — —

Vi bedja att få instämma. Enligt vår mening har "Ordet fritt" blivit något för ensidigt — det ha vi förut påpekat. Även förekommer numer för mycket gnabb i denna avdelning. Vi bli antagligen i framtiden nödsakade att kasta allt i papperskorgen, som stöter på personligt gnabb.

Ämnen för diskussion finnas många. Hur skulle det vara att diskutera Folket-hus frågan? Eller frågan om bildandet av ett allsvenskt nationalförbund och vilka former ett dylikt borde taga? Vi äro tacksamma för alla uppslag och hoppas, att den ärade förf. icke glömmer det här ovan uttalade löftet. — Red.

ENGVALLS KULTURBEGREPP.

I Canada Posten håller C. J. Engvall en serenad över ämnet Kristendom och kultur, som tarvar lite opartisk annalysering. Det är förvånande, hvad en del personer, när de tror sig göra kulturella upplysningar för att befordra sina egna inträssen, innästlar sig själva i motsägande, förut gjorda påståenden. Samme Engvall skriver i tidningar och predikar till den lilla flock han tillhör, att endast de äro kristna, men i ett nu gör han frontförändring och säger: "Som vi alla veta, finnes det en hel del länder där kristendomen under århundraden varit den erkända och allmänt antagna religionen, så att vi kalla dem för kristna länder, under det att andra äro hedniska eller muhammedanska". Således bli vi svenskar i ett nu förklarade kristna av samme man, som bränmärkte Svenska Nationalbibliotekets medlemmar för Kristusfientliga. Men vad är anledningen till denna frontförändring? Därför, att i någon mån överskyla den stora dumhet, som begicks av motarbetandet samt nu se den stora framgång, som detta företag rönte från allmänhetens sida, utan kyrklig censur, måste andra metoder tillämpas, om ej det lilla prestige, som man ägde hos sina egna meningsfränder, skulle totalt gå förlorad. Hos Canada Postens läsare måste därför den ideen inpumpas, att missionsföreningarna i alla fall äro de, vi ha att tacka för att vetenskaper, uppfinningar och kultur existera i världen. Han ger oss också bevis därför från Karlskoga socken i Värmland, huru missionsföreningarna därstädes på 1850-talet inrättade skolor och anställde skollärare. Men om det nu verkligen var så, att missionsföreningarna, i det begreppet de förekommer i dag, hade en sådan frihet ifrån svenska prästerskapet, att de kunde kontrollera skolundervisningen, vart tar det då vägen med all den så mycket omtalade förföljelsen, som de måste utstå på den tiden, just från det hållet? Jag tror, att ordet missionsföreningar skulle ha utbytts med Ansgariföreningar och då har det varit klart som dagen, för den sistnämda stod under svenska statskyrkans domvärjo och således något som var i laga ordning, men som inte ingick i Engvalls upplysningsplan. Svenska statens universitet i Uppsala och Lund, elementarläroverk samt svenska folkskolestadgarna ha intet att betyda för en sådan kulturforskare som Engvall, men svenska folket bluffas ej så lätt. Att kalla det nuvarande samhällssystemet kristendom, eller att denna har åstadkommit detta system, är något, som Engvall behöver fundera över lite mer och förklara, varför det då predikas att världen ligger i den ondes våld.

Uppfinningarne äro stora och mångahanda, men det kostar pengar att få använda dem, det är inte kristendomen som äger dem, utan pänningmonopolet. Vi ha vetenskaper och upptäckter, men äro de folkets gemensamma egendom, eller fordras det en viss summa pängar för att tillgodogöra sig dem. Tolstoi säger: "Kristendomen har intet att skaffa med något som inte är hela folkets gemensamma egendom" och jag tror han är större auktoritet på det området än Engvall, föresten det är förvånande, att han, en predikant, är så okunnig om den kristna kulturens början. Det var inte i Karlskoga för 68 år sedan, utan hos de första kristna, snart två tusen år sedan, som denna kultur började, men vars grunddrag vi ha så litet af i dag som är, och icke minst bland dem som i första hand åberopar sig vara dess fanbärare. Gemensamt samarbete var grunden till denna kultur, den växte och såg lovande ut, men så kom en Annanias in i företaget och det enda som blev kvar är berättelsen i nya testamentet, men Annanias ande fortlever och gör märken efter sig på alla områden där gemensam samlingstanke existerar. Hvad Engvall kallar kristen kultur är inte annat än affärsmässig civilisation.

Björkris.

ROYAL YEAST CAKES, MAKE PERFECT BREAD

Bröd, bakat i hemmet med Royal jäst håller sig färskare och mjukare än bröd med annan. Vetenskapsmän på födoämnen påstå, att det finnes mera näring i ett pund gott hembakat bröd än i ett pund kött. Betänk skillnaden i priset.

E.W.GILLETT COMPANY LIMITED
TORONTO, ONT
WINNIPEG MONTREAL

MADE IN CANADA

ETT UPPROP!

Trohet och laglydnad äro utmärkande drag i den svenska nationalkaraktären. Dessa karaktärsdrag ha sin grund i svenskarnes skaplynne o. fostran och ha så vuxit in i deras uppfattning att de blifvit bestämmande för deras tänkesätt och handlingar och aldrig kunna utplånas. Historiskrifvare ha såsom särskildt betecknande för svenskarne framhållit deras beredvillighet och förmåga att anpassa sig efter nya förhållanden och deras trohet mot de länder, dit de invandrat och där de blifvit bofasta. Egenskaper af detta slag kännetecknade friborna män och kvinnor, och det är också dessa som gjort svenskarne till så goda medborgare i Amerika.

På hvarje blad i Svensk-Amerikas historia står det skrifvet trohet och laglydnad. Delawaresvenskarne voro goda, rätträdiga nybyggare och banbrytare, och deras afkomlingar spelade en högst viktig roll under senaste skedet af kolonialtiden och det följande befrielsekriget. De senare invandrarne från Sverige trädde i delawaresvenskarnes fotspår och gjorde vackra insatser på olika områden, och då inbördeskriget bröt ut, ställde sig många af dem under fanorna och kämpade för Unionen.

Mycket ha amerikanska medborgare af svensk börd offrat på fosterlandets altare. En del häraf har upptecknats och bevarats åt eftervärlden, men icke allt på långt när. Källskrifterna upptaga visserligen namnen på sådana märkesmän som John Hanson, John Morton och John Ericsson och äfven en massa namn på svenska officerare och menige vid armén och flottan, särskidt från inbördeskriget. Men förteckningarne äro ofullständiga, hvilket är så mycket mer att beklaga som det t. ex. blifvit konstateradt att hvar femte svensk i Illinois och hvar sjätte svensk i fyra stater kämpade i unionsarmén under inbördeskriget. De i alla tider lojala svenskarne ha sålunda ej fått fullt erkännande för sina uppoffringar och de tjänster som de i nödens tid gjort det nya fosterlandet.

Nu kämpar Amerika för friheten i världen. Tusentals unga män af svensk börd tjänstgöra i armén eller flottan och andra tusenden komma att inkallas till tjänstgöring. För oss alla är det af största vikt och betydelse att en fullständig förteckning öfver i armén och flottan tjänstgörande män med svenskt blod i sina ådror upprättas. Med tanke härpå har Svenska historiska sällskapet i Amerika vidtagit åtgärder för att samla dylika anteckningar, och sällskapet ställer en vädjan om hjälp till den svenska allmänheten i följande, på senaste styrelsemöte antagna resolution:

Svenska historiska sällskapet i Amerika gläder sig åt och hyser berättigad stolthet öfver den lojalitet som svenskfödda medborgare och afkomlingar af svenska föräldrar ådagalagt genom sina generösa bidrag till Röda korset, Y. M. C. A. och Frihetslånen.

Framförallt är emellertid glädjande att iakttaga det stora antal män som tjänar under landets flagga. Service flags i hemmen, på kontoren, i verkstäderna, i kyrkorna, ja, öfverallt, förtälja historien om deras insatser bättre än vi kunna uttrycka det med ord.

Alldenstund ett af Svenska historiska sällskapets hufvudsyften är att samla och bevara anteckningar af historiskt värde till nytta för kommande generationer, och

Alldenstund sällskapet afser att bevara permanenta anteckningar om värfvade män af svensk börd och härkomst, som nu inkallats eller hädan efter inkallas till tjänstgöring;

Vare därför beslutet att Svenska historiska sällskapet i Amerika genom pressen inbjuder alla svenska och svensk-amerikanska organisationer att samarbeta med sällskapet genom att per post snarast möjligt sända till sällskapets sekreterare namnen på män, som tjäna sitt land på ett område eller annat.

Resolutionen talar för sig själf. Samverkan är nödvändig, om målet skall vinnas, och den vädjan som här framställes bör vinna anklang hos alla medborgare af svensk börd eller härkomst. Insänden begärda upplysningar snarast möjligt i bref, adresserade till The Swedish Historical Society of America, 5th Floor, 512 Sherman st., Chicago, Ill.

prenumeration
Svenska Canada-Tidningen!

NI HAR ANLEDNING ATT LE, OM NI HAR GODA TÄNDER.

När ni skrattar, visar ni välskötta tänder, som äro friska och hela. Det är något, som ger glädje och som man kan vara stolt över.

Om ni förstört edra tänder, så uppskjut icke längre. Sök mig.

FRI UNDERSÖKNING.

DR. C. C. JEFFREY
"DEN NOGGRANNE TANDLÄKAREN"

Hörnet Logan Ave. och Main St. Winnipeg, Man.

De äro stridande — döende — för EDER! Hvad gör Ni för DEM?

Kunde Ni vara i Frankrike, närmare eder son, tänk på de saker, Ni kunde sända med honom, då han går in i löpgrafvarna, huru Ni kunde uppmuntra honom före den största uppoffringen vid slaget, skydda honom genom edra råd, från frestelse, trösta honom då han lider af plågor, hjälpa honom att vända ögonen, ej alltid nedåt till förvirringen af kriget utan uppåt till det RÄTTA, för hvilket vi nu strida, och till de högre ting, om hvilka han lärde, då han var ett barn på edert knä—

Men nej, — tusentals mil äro emellan Eder! Ej för eder äro hans fritider, inga besök till lägret, inget tillfälle att besöka eder gosse i sjukhuset, om behofvet så vore. Få och med långa mellantider äro de uppmuntringar, som Ni kan sända öfver den breda sjön.

O, att Ni hade en vän där öfver, hvilken kunde utföra dessa tjänster för eder. Tacka Gud, AT NI HAR EN SÅDAN VÄN. Y. M. C. A. är alltid vid eder gosses sida, från den dag han tager värfning till den dag, då han aftager sin uniform — i lägret, på tåg, på sjön, på gatorna af världsstäderna, i sjukhuset, bakom skjutlinjerna — och ofta rätt inne i löpgrafvarne — allestädes.

"Strax in på hälarne af de tappra canadiska soldaterna vid Vimy Ridge, kommo Y. M. C. A. män serverande kakor och choklad till de uttröttade männen", voro underrättelserna. Generalen var entusiastisk och rekommenderade en af Y. M. C. A. männen för Military korset.

Lord Northcliffe sade: "Jag tror ej kriget kunde bekämpas utan Y. M. C. A.". En general yttrade: "Nyttan för soldaterna äro utom all beräkning". I Ralph Connors ord: "Y. M. C. A. är närmare gossarne än allt annat".

Besinna hvilken förfärlig kostnad det är att upprätta och uppehålla de hundratals "huts" med de tusen och en bekvämligheter, hvilka äro en nödvändighet. Hvad skall Ni gifva för att visa att Ni tänker på eder gosses välfärd? Åtminstone $2,250,000 behöfves för 1918. För eder älskade gosses skull, var frikostig.

Där finnes —

89 afdelningar af Canadian Y. M. C. A. i Frankrike.

74 afdelningar i England.

Dussintal Y. M. C. A. hytter i främsta löpgrafvarna rätt under elden.

Y.M.C.A.
Red Triangle Fund
$2,250,000, May 7, 8, 9
Canada Wide Appeal

$100,000 behöfves för gymnastiksekipering (hjälper moralen af soldaterna).

Y. M. C. A. räddade hundratals lif vid Vimy Ridge genom att se till de sårade, hvilka komma gående.

öfver 100 pianon i England och Frankrike och 300 gramaphones och 27 biographer.

Mer än 60,000 koppar hett té och kaffe utdelas dagligen i Frankrike — fritt. Beräknad omkostnad för 8 månader, $48,000.

150,000 magazines utdelas fritt hvarje månad. (Beräknad omkostnad $15,000).

$125,000 användes under 1917 för att upprätta "hytter" i Frankrike.

Tusentals soldater besluta att lefva ett bättre lif.

Y. M. C. A. säljer många nödvändigheter till soldaterna, och vinsten, som blir öfver, tillfaller soldaterna.

Tjänster till gossarne i sjukhusen.

Red Triangle Clubs för soldater i Toronto, St. John, Montreal och andra platser. Centrum i Paris och London för män på fritid.

Af Red Triangle fonden skall $75,000 gifvas till krigsarbetet, hvilket utföres af Y. M. C. A.

National Council, Young Men's Christian Association
Headquarters: 120 Bay Street, Toronto

JOHN W. ROSS (Montreal)
National Chairman of Red Triangle Fund Campaign.

G. A. WARBURTON (Toronto)
National Director of Red Triangle Fund Campaign.